

24. jul. 1842

FAKTA

Dato:
24. jul. 1842

Sidetal:
Dagbog A, side 46-47

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:
Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit
Liv, København 1967, s. 88-89; Jesper
Svenningsen (red.): Seks år af et liv.
Johan Thomas Lundbye – Dagbøger
om tro, skæbne, kunst og kærlighed,
København 2018, s. 95-97

TRANSSKRIFTION

24 July

Jeg har senere slet intet hørt, som kunde bekræfte Sandheden af Rygtet om Louise Neergaards Forlovelse; det er maaskee intet Andet end den sædvanlige Snak af en eller anden gammel giftesyg Jomfru – I disse Dage gaaer det bedre med mit Maleri; ¹ i lang Tid var jeg bange for at lægge Farve paa og lade Penselen løbe, ja, Barnet kommer ikke til Verden uden Fødselsveer. – Jeg sad nu i Aften og taledede med Moder ² og Sigvard ³ om Joachims ⁴ Reise til Fredriksværk (hvor han er i disse Dage). Jeg vilde gjerne vide, hvordan han fører sig op derude, sagde Moder, om han nu vildt hengiver sig til Fornøielser alene – jeg vilde han imellem skulde være lidt alvorlig, føiede hun til, og Taarerne blinkede i hendes Øine ved Tanken om Faders Grav i Hjørnet ved Vinderød Kirke. Saaledes er hendes elskelige Sind, altid aabent for Alvor, midt i dets lykkeligste Stemning dog stille og fromt – er det noget Under, at jeg længes efter at kalde et saadant Væsen mit; men der hører et sjældent Held til at finde et saadant. Ak Moder! jeg kunde gjerne faa Lyst til at skrive hvert Ord op, Du siger, og som den lille grønlandske Pige, Anarsak, sagde, da hun saae [overstreget: disse] nogle Ord, hun som Barn havde ladet falde, opskrevne af Paul Egede: ⁵ Herre Gud! er de smaae Ord fra Barnemunden endnu ikke faldne ud af hans Sjæl? – saaledes kunde du spørge, og Du skulde see min Sjæl gjemmer trolig mangt af Dine fromme Ord. Gid de aldrig falde ud af min Sjæl! engang skal de jo ikke længer tone blidt og trøstende i mit Øre, hvor er da det Bryst, hvortil jeg kan hælde mit Hoved, naar •47• jeg er bedrøvet – hvor er da den Haand, som mildt vil stryge mit Haar – hvor er da den Mund, som kjærligt vil kysse min Pande? og hvor den Sjæl, der, mægtig som Din, kan gyde Trøst og Ro og Fred i det beklemt Bryst? – –

¹ En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

² Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

³ Lundbyes ældste lillebror, Sigvard U.R. Lundbye (1820-1864).

⁴ Lundbyes yngste lillebror, Joachim E. Lundbye (1826-1897).

⁵ Poul Egede (1708-1789), dansk-norsk missionær og filolog.

46. 24 Juli

Jeg har senere slet intet hørt, som kunde bekræfte Sandheden af Regjert om Louise Neergaards Forlovelse; det er maaskee intet andet end den sædvanlige Snok af en eller anden gammel gift-sig Jampfru — I disse Dage gaar det bedre med mit Mæleri; i lang Tid var jeg bange for at lægge Færre paa og lade Penselen løbe, ja, Barnet kommer ikke til Væden inden Tidsloved. — Jeg sad nu i Aften og talte med Moder og Liguard om Joachim's Reise til Frederiks værkt (hvor han er i disse Dage). Jeg vilde gjerne vide, hvordan han føer sig op derinde, sagde Moder, om han nu vilde hengive sig til Fornøielser alene — og vilde han imellem skule være lidt alvorlig, findes hun til, og Tænderne klinge i hendes Pine ved Tanken om Faders Grav i Højenset ved Nindrup Kirke. Saaledes er hendes elskelige Sind, altid aabent for Alvor, midt i dets lykkeligste Stemning dog stille og front — er det noget Hverde, at jeg længe efter at kalde et saadant Næsen mit; men det høret et spjældent Hæld til at finde et saadant. At Moder! jeg kunde gjenne faa Lygt til et skrive hvert Ord op, Du siger, og som den lille grønlandske Pige, Anersak, sagde, da hun saa ~~en~~ Ord, hun som Barn havde ladet falde, opskrevne af Poul Egede: Hverre Gud! er de somme Ord fra Børneminder endnu ikke faldne ind af hans Sjæl? — saaledes kunde du spørge, og du skulde see min Sjæl gjemmer trøst mangt af dine fromme Ord. Gud de aldrig faldt ind af min Sjæl! engang skal de jo ikke længe tone blidt og trøstende i mit Øre, hvor er da det Bøst, hvortil jeg kan hælde mit Bløved, naar

Jeg er bedrøvet - hvor er da den Ånd, som mildt vil støj
og mit Bleg - hvor er da den Mænd, som hjærtligt vil
kysse min Pande? og hvor den Sjæl, der ansettes som Din,
kan give Trøst og Ro og Fred i det beklemte Døjet? -

28 Juli

Ikke kan jeg undlade, skjøndt Klakken er henad 12, og
skjøndt jeg alt er i Læng, at skrive her, hvad der her
gjør mig saa stor Glæde idag. Jeg var nemlig i Of-
ten hos Skougards Onkel, den unge Møller Ag-
gersborg, og han foreviede mig den mig indkomne
Samling af Pehlerschlägers Tragedier, smukt
indbundet i brune Lederbind med sølt Prnit, saa
det er en Lyst alene at see paa dem. - Alene Of-
ten ligger jeg her med en lang Pipe og en Bog og
et Glas Vand - i Ofte med Sen og Blot ved
Lungen, hvilket jeg kunde have Lyst at gjøre tiere,
maaskee i mulden gjøre en lille Tegning (hebe
end den jeg alt igaar tegnede paa den følgende
Side): - men nu maa jeg nøde lidt af Gud
holdet i mine smukke Dage. - Jeg er ikke
vand til at modtage mange Gaver, saa en
saa dan kan Gud skee Lav endnu gjøre mig hat-
neglad!